

Kolumbijscy Indianie solidarni z braćmi z Kanady

7 stycznia 2013

Narodowa Organizacja Rdzennych Mieszkańców Kolumbii (ONIC), w oficjalnym oświadczeniu wyraziła solidarność i poparcie dla demonstracji, które zjednoczyły rdzennych mieszkańców Kanady (First Nations) oraz członków społeczeństwa obywatelskiego, oponujących przeciwko nowym prawom, uderzającym w suwerenność kanadyjskich Indian. „Wyrażamy poparcie dla rodzimych braci z ruchu Idle No More z Kanady, którzy protestują przeciwko środkom prawnym kanadyjskiego rządu. Prawa te umożliwią poszukiwanie oraz eksploatację ropy naftowej i gazu na tubylczych ziemiach, z pogwałceniem praw przodków do ziemi, wody i zasobów naturalnych włącznie” – czytamy w oświadczeniu. ONIC ogłosiło, że jednoczy się z rdzennymi mieszkańcami Kanady w jednym głosie na rzecz odrzucenia „modelu neoliberalnego”, dążącego do pozbawienia Indian kontroli nad ziemią, w celu jej eksploatacji.

Członkowie organizacji skupiającej rdzennych mieszkańców Kolumbii obserwują zdecydowany sprzeciw „kanadyjskich braci”;

zwracają uwagę na to, że ostatnie demonstracje w Toronto, Ottawie, Edmonton, Winnipeg i Calgary są największym wyrazem niezadowolenia, którego Kanada nie widziała od wielu lat. Tysiące ludzi w całej Kanadzie zmobilizowało się w poniedziałek, 10 grudnia 2012 roku, pod hasłem „Idle No more” (Już nie bierni), aby zaprotestować przeciwko zgubnym projektom rządowym, zmierzającym do rozbicia własności plemiennej. Chociaż media głównego nurtu poświęcają ostatnim wystąpieniom niewiele uwagi, niezależni dziennikarze i aktywiści ruchu „Idle No More”, poprzez sieć mediów społecznych, mają możliwość rozpowszechniania informacji o demonstracjach, które przybierają formę protestów, pikiet i blokad dróg w różnych częściach Kanady. Niektórzy komentatorzy postrzegają ruch rdzennych mieszkańców jako formę „Rdzennej Zimy”, w swym stylu przypominającą rewolucyjną falę tzw. „arabskiej wiosny”, która zaskoczyła Bliski Wschód w grudniu 2010 roku.

Theresa Spence, reprezentująca rdzenną społeczność Attawapiskat rozpoczęła strajk głodowy 11 grudnia. Jej wystąpienie jest szczególnie wymowne, jako że ruch tubylczych kobiet stanowi bardzo ważne ogniwo ruchu „Idle No More”, zaś trudna sytuacja socjalna wspólnoty z której się wywodzi, przypominała w ostatnim roku opinii publicznej, o nie zawsze godnej pozazdrosczenia pozycji kanadyjskich Indian. Theresa Spence oświadczyła, że będzie kontynuować swoją głodówkę dopóki premier Kanady, Stephen Harper i królowa Elżbieta II, nie zgodzą się na spotkanie z Pierwszymi Narodami (First Nations). Kobieta zapowiedziała, że jest gotowa umrzeć za swoich ludzi, jeżeli konserwatywny rząd Harpera nie okaże więcej szacunku rdzennym mieszkańcom.

Aktywna działalność ruchu „Idle No More” skryształizowała się po wydarzeniach 4 grudnia 2012 roku. Wtedy to właśnie uniemożliwiono wejście do Izby Gmin w Ottawie, przedstawicielom Pierwszych Narodów Kanady, którzy przybyli aby omówić swoje zastrzeżenia co do projektu ustawy Bill C-45.

Parlamentarna przestrzeń została zamknięta dla rdzennych mieszkańców, którzy pominięci i postawieni przed widmem dyktatu, łamiącego zobowiązania traktatowe, przenieśli swoje działania na place, ulice i dworce. Od tego momentu kanadyjscy Indianie i ich sojusznicy przeprowadzili ponad 200 różnych akcji protestacyjnych i informacyjnych oraz 17 blokad.

Akcję solidarnościową zainicjowano również w Polsce. Na 7 stycznia 2013 roku (poniedziałek) zaplanowano akcje wysyłania listów protestacyjno-solidarnościowych do Ambasady Kanady w Polsce. Protest mailowy został zainicjowany przez członków Polskiego Stowarzyszenia Przyjaciół Indian (PSPI) i Polskiego Ruchu Przyjaciół Indian (PRPI), w tym Krzysztofa Mączkowskiego i Dariusza „Bluewinda” Kachłaka. Ten ostatni w zaproszeniu do poparcia ruchu „Idle No More” napisał: „Wierzę, że w tej właśnie chwili, jesteśmy świadkami ogólnoświatowego przebudzenia dla ochrony Matki Ziemi. Pierwsze Narody Kanady, wraz z braćmi na całym świecie, nawiązują do zaprzestania polityki wyniszczającej środowisko naturalne. Tym samym do ratowania miejsc zamieszkałych od wieków przez Indian”.

Więcej informacji o akcji i możliwości wzięcia udziału w proteście znajdziesz [TUTAJ](#) i [TUTAJ](#).

Opracowanie: Damian Żuchowski

Na podstawie: onic.org.co, Indianie.eco.pl

Dla „Wolnych Mediów”